

Omenimo še, da je Solčava leta 1897 dobila pošto in da je bil leta 1912 na terenu komisijiški ogled, kako naj bi potekala cesta proti Koroški. Korošci so bili za cesto prek Pastirkovega sedla neposredno v Kaplo, Savinjčani pa so želeli, da bi cesto gradili prek Pavličevega sedla in bi se v Beli združila s cesto Jezerski vrh-Železna Kapla. Ob teh jubilejih in pred 100-letnico SPD verjetno

vsi planinci lahko podpremo predlog iz prispevka »Komu spomenik v Solčavi?«: »Vsaj ob 100-letnici velikih dogodkov je čas, da se jih spomnimo s hvaležnostjo in v Solčavi postavimo ne bahav, pač pa trajen spomin nanje. Tudi sedanji rod naj živi ob njihovem zgledu, spodbujan za nadaljnji napredek. Torej ni vprašanje, komu spomenik v Solčavi, pač pa gre za vprašanje dolžnosti in hvaležnosti.«

PRAZNOVALI SMO OSEMDESETLETNICO GRS

BREZPLAČNO REŠEVANJE V GORAH

PAVLE ŠEGULA

V prvi polovici letošnjega junija smo se z različnimi prireditvami spomnili osemdesetletnice obstoja slovenske Gorske reševalne službe.

Začelo se je na sejmu zaščite in reševanja v Kranju, kjer je GRS na različne načine in v sodelovanju z vrstniki iz Avstrije prikazala svoje delo ter z grafi in diagrami tudi nekaj statističnih podatkov o nesrečah v naših gorah po letu 1945.

Predstavitve GRS za javnost se je v obdobju okrog osrednje proslave preselila v izložbe nekaterih ljubljanskih poslovnih hiš, kjer so si domačini in obiskovalci Ljubljane lahko poblíže ogledali, kaj je GRS, kaj počne in kaj se je dogajalo v gorah, kadar sreča njihovim obiskovalcem ni bila naklonjena.

Visok jubilej GRS je ob nedavnem mednarodnem priznanju samostojne Republike Slovenije kar vabil k izdaji posebne znamke, ki jo je v ta namen zasnoval častni predsednik PZS, arhitekt **Vlasto Kopač**. Prvič smo jo imeli priložnost videti na tiskovni konferenci 12. junija letos.

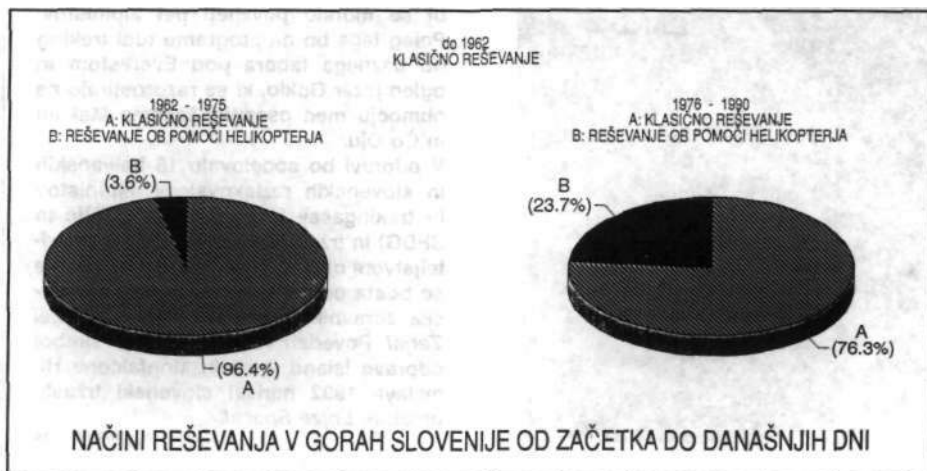
Tega dne se je v prostorih PZS zbralo nekaj predstavnikov sedme sile, novinarjev, članov komisije za GRS (med njimi kar trije načelniki),

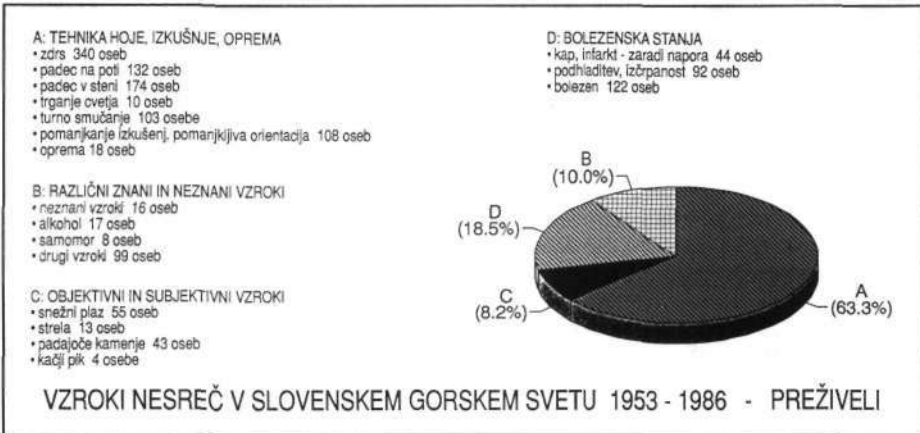
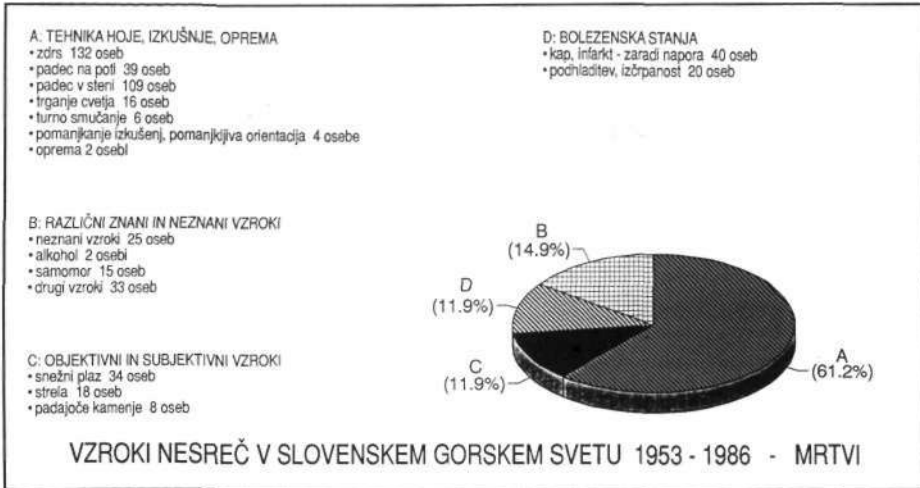
predstavnikov PZS, Sestavljenega PTT podjetja Slovenije in Ministrstva za promet in zveze Slovenije.

Razvil se je umirjen pogovor, v katerem smo sodelovali skoraj vsi udeleženci. Največ časa smo posvetili minulim desetletjem. Ob pripovedi **dr. Mihe Potočnika**, ki se spominja svojih akcij iz let 1924 in 1926 in drugih, smo v duhu obnovili spomin na reševanje v časih, ko je bilo to treba opraviti peš, brez avtomobila in telefona, s pičlimi in pretežno zasebnimi sredstvi, pa do današnjih dni, ko dogajanju dajejo ton najsoodobnejše zveze in prometna sredstva, ko je preventivna in planinskovzgojna dejavnost v Sloveniji del vsakdanjika in ko reševalci že 25 let veliko posegov opravijo s pomočjo helikopterjev.

Sploh se je od petdesetih let, ko je tedanji načelnik dr. Miha Potočnik na zboru v Makedoniji zahteval, da naj državna uprava Gorski reševalni službi prizna položaj javne službe, marsikaj spremenilo. Tako je sedaj za njeno financiranje v precejšnji meri poskrbljeno iz proračuna prek Republiške Uprave za zaščito in reševanje.

O vsem tem je veliko napisanega v zbornikih GRS in številnih drugih dokumentih, vendar

kljub temu vedno znova opozarjamo na nekatere osnovne usmeritve.

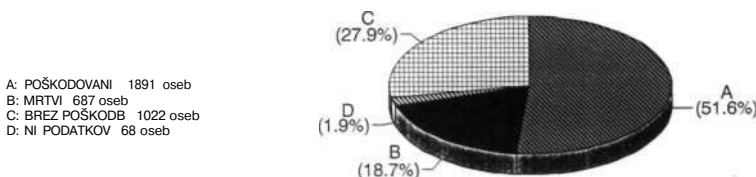
Tako na staro načelo, da naj noben poseg GRS ne poteka brez zdravnika, da naj bodo postaje GRS tam, kjer je njihovo delovno torišče, in da naj bo pomoč GRS brezplačna.

Glede slednjega večkrat slišimo tudi nasprotna mnenja, vendar trenutno ni resnih vzrokov niti zahtev po spremembi. Iz preventivnih vzrokov pa GRS nima pomislekov proti sodni obravnavi nekaterih nesreč, če so posledica očitne malo-

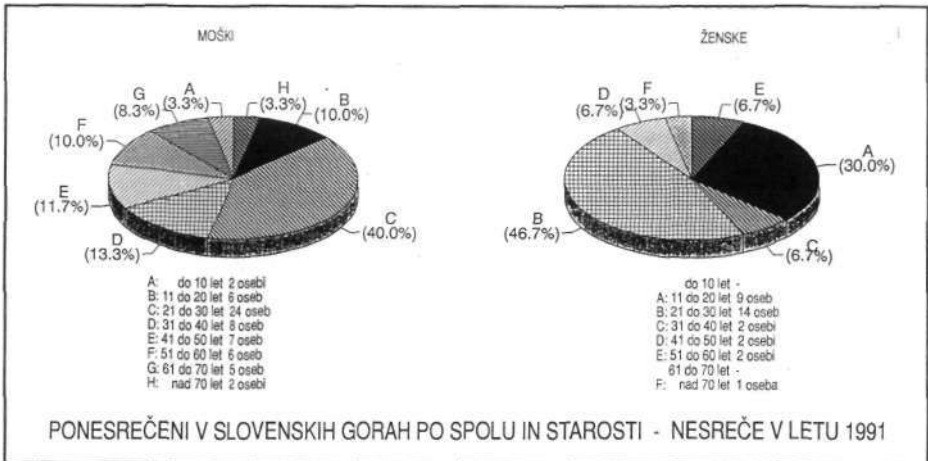
marnosti posameznikov ali organizatorjev izletov.

Komisija za GRS že lep čas tudi sama analizira nesreče in z rezultati v preventivne namene seznanja javnost. Izsledki analize hkrati iz najrazličnejših zornih kotov dopolnjujejo redni letni pregled gorskih nesreč, ki že od petdesetih let izhaja v Planinskem vestniku.

Podpredsednik UO PZS **Jože Dobnik** se je zastopnikoma PTT in MPZ zahvalil za pomoč pri izdaji znamke in ugotovil, da je to že tretja

POSLEDICE NESREČ V SLOVENSKEM GORSKEM SVETU 1945 - 1991

znamka, ki je v dobrih desetih letih posvečena gorniški tematiki. Priporočil se je za najklonjenost v prihodnje, saj že naslednje leto praznujemo 100-letnico SPD in njegovih dveh najstarejših podružnic.

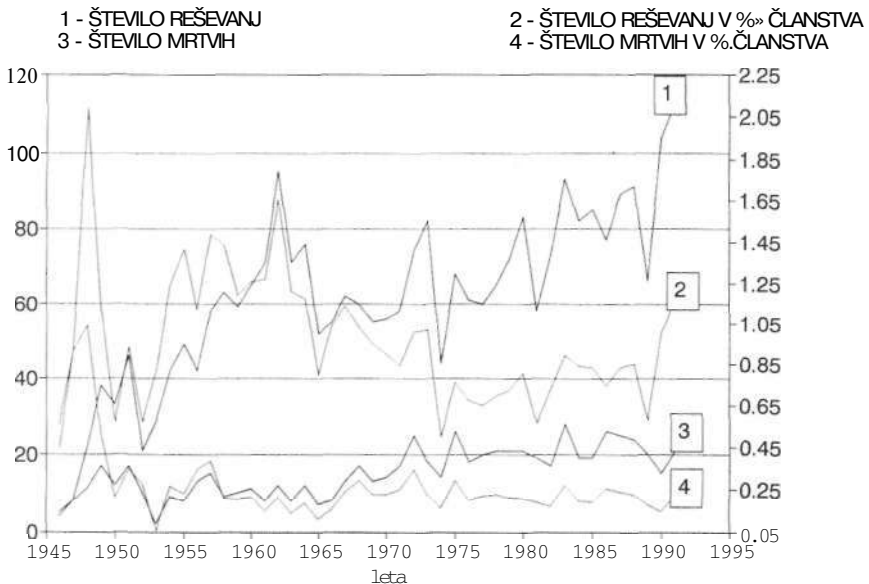
Zastopnik SP PTT **Tone Krauthaker** je pojasnil, da z odobritvijo znamke ni bilo težav. Poudaril je, da bo znamka, namenjena za frankiranje pisem za inozemstvo, v nakladi 100000 izvodov glas o Sloveniji, naših gorah in GRS zanesljivo ponesla v tujino.

Na koncu je, seveda, vzniknilo tudi vprašanje, kako v prihodnje. **Danilo Škerbinek**, sedanjí načelnik Komisije za GRS, je menil, da je ta hip

težko napovedati kaj bistveno novega, nedvomno pa bo - še bolj kot doslej - imela največji vpliv smotno in preudarno zastavljena preventivna dejavnost, saj vsa znamenja kažejo, da bo v naših gorah vse več obiskovalcev.

Zadnji dan praznovanja so člani najmlajše postaje GRS z Jezerskega v domačem kraju sodelovali v vajah Civilne zaščite in pokazali svoje vsestransko znanje, v Ljubljani pa je bila v polni dvorani Skupščine Republike Slovenije svečana proslava, o kateri smo že poročali v prejšnji številki PV.

Na podlagi statističnih podatkov in analiz Marjana Salbergerja je diagrame izdelal M. Šegula

ŠTEVILO REŠEVANJ IN SMIRTNO PONESREČENIH V SLOVENSKEM GORSKEM SVETU 1945 - 1991